Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, промовляв їх після кожної молитви

Передається від Абу Зубейра, що він сказав: Абдуллаг ібн аз-Зубайр, нехай буде задоволений Аллаг ним і його батьком, після кожної молитви, коли завершував її словами саламу, промовляв: «Немає божества, крім Аллага, Єдиного, у Нього немає співтовариша. Йому належить влада і Йому належить хвала, і Він над усякою річчю має силу. Немає сили і немає могутності ні в кого, окрім як від Аллага. Немає божества, крім Аллага, і ми не поклоняємось нікому, крім Нього. Йому належить милість, Йому належить перевага, і Йому належить найкраща хвала. Немає божества, крім Аллага, ми віддаємо Йому одному релігію, навіть якщо це ненависно невіруючим». І він також сказав:«Посланець Аллага, мир йому і благословення Аллага, промовляв їх після кожної молитви».

[رواه مسلم] [صحيح]

Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) після завершення кожної обов'язкової молитви промовляв ці величні слова згадування Аллага, а значення їх таке: «Немає ніякого істинного бога крім Аллага»: немає нікого, хто заслужив би поклоніння по праву, крім Аллага. «Єдиного, Який не має співтовариша»: немає нікого, хто міг би розділити з Аллагом щось із Його божественності, господства, імен чи атрибутів, або претендувати на щось із цього. «Йому належить вся влада»: Йому належить абсолютна, всеосяжна влада — влада над небом, землею та всім, що між ними. «І тільки Йому – вся хвала»: Він описаний абсолютною досконалістю і по праву гідний хвали з любов'ю та звеличенням у будь-якому стані рабів — і в радості, і в труднощах. «І Він на все здатен»: Його сила безмежна й досконала з усіх боків; ніщо не може Його знесилити, і немає нічого неможливого для Нього. «І немає можливості щось змінити і сили для цього ні в кого, окрім як від Аллага»: не буває переходу з одного стану в інший, від гріха до покори Аллагу, і немає жодної сили, окрім як від Нього. Він — Допомагач, і тільки на Нього покладаються. «Немає ніякого істинного бога крім Аллага, і ми не поклоняємося нікому, крім Нього»: повторення цих слів підкреслює значення єдинобожжя, яке анулює багатобожжя, і підтверджує, що поклоніння належить тільки Йому. «Йому належить все благо і вся милість»: Він — Той, Хто створює милості, володіє ними та дарує їх тим рабам, кому забажає. «І Йому – прекрасна похвала»: похвала Його Сутності, Його Атрибутів, Його Дій та Його милостей — у будь-якому стані. «Немає ніякого істинного бога крім Аллага, і ми присвячуємо свою релігію тільки Йому одному»: тобто ми — щирі єдинобожники, далекі від показухи чи прагнення людської похвали в поклонінні. «Навіть якщо це ненависно невіруючим»: ми залишаємося стійкими в єдинобожжі та поклонінні Аллагу, навіть якщо це ненависно невіруючим.